

»NO DEIXIS NINGÚ ENRERE«, QUÈ PASSA AMB L'ORIENT MITJÀ?

Les recents discussions de l'ONU van reafirmar la importància de "no deixar ningú enrere", especialment pel que fa als conflictes de l'Orient Mitjà. Les crisis humanitàries en curs a Síria, el Iemen i l'Iran destaquen els reptes per assolir els Objectius de Desenvolupament Sostenible. Una resposta internacional unificada és essencial per abordar el sofriment civil i promoure la col·laboració.

El 29 de setembre de 2024 va concloure la 79a sessió de l'Assemblea General, amb una àmplia discussió sobre qüestions globals urgents. Un tema especialment ressonant va sorgir al llarg de les actuacions: el compromís de "no deixar ningú enrere". Aquest fort lema encapsula la promesa central de l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible, subratllant la nostra responsabilitat compartida per garantir un progrés inclusiu per a tothom.

No obstant això, sorgeix una pregunta crítica: podem realment complir aquesta promesa per a tots els membres de les Nacions Unides? En l'actualitat, existeix una preocupació legítima que aquest compromís pugui percebre's com un ideal i no com una realitat, especialment en regions com Orient Pròxim, on els conflictes s'han intensificat.

La dinàmica històrica i permanent del conflicte de l'Orient Mitjà

El conflicte d'Orient Mitjà té profundes arrels històriques, derivades d'una complexa interacció de factors religiosos, ètnics i polítics. Un cop acabada la Primera Guerra Mundial, les promeses en conflicte fetes tant als líders àrabs com a les comunitats jueves van provocar tensions sobre la terra en el que ara és Israel i Palestina. L'establiment de l'Estat d'Israel l'any 1948 va desencadenar una sèrie de guerres i disputes de forma continuada, que van conduir a un desplaçament significatiu i una lluita per la sobirania. Avui dia, la situació és cada vegada més greu, amb una escalada de violència que afecta múltiples regions. Les accions militars d'Israel s'han estès més enllà de Palestina, afectant el Líban, Síria i el Iemen, contribuint a una crisi humanitària creixent.

Els mitjans de comunicació de tot el món informen àmpliament sobre els esdeveniments recents relacionats amb l'assassinat del líder de Hezbollah Hassan Nasrallah per part d'Israel i les possibles implicacions per a la regió en general. En resposta, el cap adjunt de Hezbollah, Naim Qassem, ha indicat que el grup està preparat per a qualsevol invasió terrestre israeliana, assenyalant la seva determinació de mantenir-se ferm. A més, el portaveu del Ministeri d'Afers Exteriors de l'Iran ha accentuat que les accions d'Israel no quedaran sense resposta, afirmant que qualsevol amenaça a la seguretat nacional de l'Iran es trobarà amb una resposta sòlida.

Determinar qui té raó o no, i avaluar el compliment del dret internacional enfront de la defensa de la sobirania, són qüestions crítiques i complexes. No obstant això, aquests temes són massa extensos per a abordar-los de manera exhaustiva dins d'aquest text. És essencial que aquests assumptes s'examinin i resolguin a través de marcs jurídics internacionals adequats, com el Tribunal Internacional de Justícia i la Cort Penal Internacional, per a garantir una deliberació justa i informada.

És àmpliament reconegut que la comunitat internacional té una visió crítica de l'Orient Mitjà, modelada per la complexa història de la regió. Factors com la inestabilitat política, les preocupacions en matèria de drets humans, el terrorisme i els malentesos culturals

contribueixen a aquesta perspectiva. No obstant això, en ser testimonis de la tràgica pèrdua de desenes de milers de vides civils, és crucial que donem prioritat a la compassió i el suport als afectats, en lloc de jutjar.

No podem passar per alt la qüestió de la doble moral quan debatem aquestes qüestions crítiques. Si bé totes les vides humanes són iguals, el dur contrast entre la resposta internacional a les víctimes civils a Gaza en comparació amb les d'Ucraïna posa de manifest les disparitats d'atenció i acció. Això exigeix un compromís renovat per a garantir que totes les vides es valorin per igual i que responguem a les crisis humanitàries amb urgència i cura, independentment de la geografia i el biaix polític.

Què està fent l'ONU per Orient Pròxim?

Les Nacions Unides han estat presents des de fa molt temps a Orient Pròxim i, encara que han fet passos notables en l'àmbit humanitari, sembla que aconseguir avanços polítics ha demostrat ser més complicat. Les Nacions Unides col·laboren amb socis regionals i internacionals per pal·liar les tensions, promoure millores en el terreny i facilitar les negociacions polítiques destinades a aconseguir una solució de dos Estats al conflicte israelianopalestí. Aquest treball forma part d'un compromís més ampli per a fomentar una pau completa, justa i duradora a Orient Pròxim, basada en les resolucions pertinents del Consell de Seguretat, incloses les resolucions 242, 338 i

1515, així com els principis de Madrid.

És important reconèixer que la situació a Orient Pròxim és altament complexa a causa de diversos factors, inclosa la inestabilitat política dins d'uns certs països. Per exemple, els reptes plantejats pels Houthis al Iemen compliquen els esforços de les Nacions Unides per proporcionar assistència i estabilitzar el país, així com la regió en general. Garantir que els civils tinguin accés a condicions de vida essencials i que es respectin els seus drets humans fonamentals és una prioritat per a la comunitat internacional. No obstant això, aquest objectiu es complica pel fet que els Houthis sovint acusen les Nacions Unides de socavar la sobirania del país i sabotejar els seus esforços, complicant la cooperació i l'ajuda efectiva.

L'1 d'octubre de 2024, les Nacions Unides han demostrat una vegada més el seu compromís d'ajudar a civils i persones innocents llançant una crida per a més de 400 milions de dòlars per a atendre les necessitats urgents dels afectats per l'escalada del conflicte al Líban. Aquesta iniciativa reflecteix la dedicació constant de les Nacions Unides a proporcionar suport durant temps de crisi.

L'estat actual dels ODS i el progrés a l'Orient Mitjà

L'informe 2024 sobre els Objectius de Desenvolupament Sostenible indica que el progrés cap als ODS del 2030 està considerablement retardat. En l'actualitat, només

el 17% dels objectius establerts estan en marxa o s'han complert, mentre que el 30% mostra un progrés marginal i el 17% experimenta una regressió.

La situació a Orient Mitjà reflecteix un panorama mixt de progrés, amb alguns objectius que mostren millores mentre que uns altres romanen estancats. Molts països de la regió estan treballant activament per a diversificar les seves economies més enllà de la dependència del petroli. Per exemple, El projecte Vision 2030 de l'Aràbia Saudita busca promoure el creixement en sectors com el turisme, l'entreteniment i la tecnologia. A més, hi ha un èmfasi creixent en l'energia renovable, amb nacions com l'Aràbia Saudita i els Emirats Àrabs Units realitzant inversions significatives en projectes solars i eòlics per abordar futures necessitats energètiques i abordar el canvi climàtic. Però què passa amb Síria, l'Iran, el Iemen?

Human Rights Watch informa que, per primera vegada des de l'inici del conflicte, els sirians de tots els subdistrictes del país estan experimentant diversos graus d'estrès humanitari." Els recents i

devastadors terratrèmols han agreujat les condicions ja crítiques, especialment a les zones rebels del nord-oest, on milions de persones van ser privades de suport essencial de cerca, rescat i ajuda vitals per salvar la vida durant més d'una setmana. Malgrat les crides generalitzades per a un alto el foc en l'àmbit nacional, les hostilitats han continuat, la qual cosa ha provocat víctimes civils i més desplaçaments. A mitjans 2023, més del 90 % de la població siriana vivia per sota del llindar de pobresa, amb almenys 12 milions d'individus –més de la meitat de la població total– sense accés o els mitjans per obtenir aliments de qualitat adequats. A més, al voltant de 15 milions de persones necessitaven algun nivell d'assistència humanitària per sobreviure, mentre que més de 600.000 nens patien desnutrició crònica.

Les violacions dels drets humans i el dret humanitari persisteixen al Iemen, incloent els atacs il·legals que han causat víctimes civils, restriccions a la llibertat de moviment i accés humanitari, detencions arbitràries i desplaçaments interns forçats. El Iemen s'enfronta a una de les majors crisis humanitàries del món, amb més de 21 milions de persones que necessiten ajuda i que lluiten contra aliments, sanitat i infraestructures inadequades. Entre ells, 11 milions de nens requereixen suport humanitari, i més de 3,1 milions estan desplaçats internament. Només en el primer trimestre de 2023, l'artilleria no explotada va provocar 121

baixes civils.

L'Iran ha estat fent front a les protestes relacionades amb el gènere des de la tràgica mort de Mahsa Jina Amini, una dona iraniana-kurda que va ser detinguda per la policia. En resposta, les autoritats han intensificat el seu compliment de les lleis obligatòries respecte a el hijab, i les agències de seguretat han fixat l'atenció en les famílies dels qui van perdre la vida durant les protestes. Les organitzacions de drets humans estan investigant actualment les morts d'aproximadament 500 manifestants, inclosos almenys 68 nens. L'Iran continua sent un dels principals practicants mundials de la pena de mort, aplicant-la a persones condemnades per delictes comesos com a menors, així com sota vagues càrrecs contra la seguretat nacional. A vegades fins i tot s'imposa la pena de mort per delictes no violents. Segons un informe de l'Organització de Drets Humans de l'Iran, es van dur a terme més de 700 execucions a l'Iran de gener a novembre de 2023, la qual cosa representa un augment significatiu respecte al mateix període de 2022. A més, les autoritats iranianes han imposat severes restriccions a les llibertats de reunió i expressió, que han portat a la detenció de centenars d'activistes, advocats, periodistes, estudiants i artistes.

Donades les circumstàncies actuals, el progrés cap als Objectius de Desenvolupament Sostenible 2030 sembla ser molt deficient. Les violacions

dels drets humans són omnipresents, amb persones que s'enfronten a la detenció arbitrària i a la pèrdua de vides. Els drets de les dones són en gran part ignorats, i els nens van al llit amb gana, despertant-se cada dia amb esperances d'un futur millor. A la llum d'aquests reptes, cal preguntar-se: és suficient un termini de sis anys per a abordar les profundes injustícies que estan experimentant? El conflicte en curs sens dubte farà que el progrés sigui encara més difícil.

El futur d'Orient Mitjà i la resposta internacional als conflictes en curs

A mesura que avança el temps, els informes dels mitjans de comunicació destaquen cada vegada més la greu situació a la qual s'enfronten els civils innocents en diversos països, inclosos Israel, Palestina, el Iemen, el Líban i Síria. Les relacions històricament tenses entre aquestes nacions semblen haver arribat a un nou punt baix. La incertesa que envolta el futur per a milions de persones atrapades enmig d'aquests conflictes és profunda, i hem de reconèixer que el potencial d'una guerra regional continua sent una preocupació important. Centenars de milers ja s'han vist obligats a fugir de les seves llars, contribuint a una població refugiada pròxima als 45 milions i una població desplaçada interna d'aproximadament 65 milions.

I què han de dir els líders mundials sobre aquest tema? En el seu discurs a la 79a Sessió de l'Assemblea General, el president dels Estats

Units Joe Biden va expressar optimisme, suggerint que fins i tot davant els horrors de la guerra, existeix un camí cap endavant. No obstant això, aquesta perspectiva pot estar en desacord amb la realitat a la qual s'enfronten els 42.000 civils que han perdut tràgicament les seves vides a causa dels atacs aeris israelians, recolzats pel finançament dels Estats Units.

El president francès Emmanuel Macron va destacar la qüestió de la doble moral, afirmant que «una vida és igual a una altra», i va subratllar que la protecció civil ha de continuar sent una norma primordial que guïï l'acció internacional. Va instar la comunitat global a buscar la pau, universalment i a rebutjar qualsevol distinció que pogués dificultar aquesta persecució.

El primer ministre eslovè Robert Golob va criticar als membres permanents del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, afirmant que el seu ús indegut del poder de veto ha obstaculitzat la capacitat del Consell per abordar eficaçment els problemes globals, i per tant ha fracassat a l'humanitat. Fent ressò dels sentiments de Macron, Golob va assenyalar que la preocupació pel sofriment civil no hauria de ser dictada per factors geogràfics o polítics, subratllant que les Nacions Unides engloben més que el Consell de Seguretat.

El ministre d'Afers Exteriors d'Alemanya va reiterar el compromís d'Alemanya amb la seguretat d'Israel i el seu dret a l'autodefensa, al

mateix temps que expressava el desig d'alleujar el sofriment dels nens a Gaza. Però què passa amb els nens de Cisjordània, Iemen o Síria? Tots ells són bombardejats, ferits i orfes per Israel, que, segons les paraules de la seva Excel·lència, només es defensa a si mateixa.

Truca a l'acció

Recentment s'han produït diverses iniciatives i peticions d'acció. Per exemple, el 28 de juny de 2024, durant el Segment d'Afers Humanitaris de l'ECOSOC, les Missions de Jordània i Bèlgica, juntament amb la Delegació de la Unió Europea a les Nacions Unides van llançar conjuntament una "Crida d'Acció per als Nens Palestins a Cisjordània i Gaza", basada en els principis de la Convenció sobre els Drets del Nen.

A més, nombroses ONG i organitzacions similars han instat els seus governs a aturar les vendes d'armes a Israel, defensar un alto el foc immediat i garantir l'accés a l'ajuda humanitària. A més, hi ha hagut protestes generalitzades a tot el món, en les quals han participat estudiants universitaris, professors i empleats d'empreses proisraelianes. Lamentablement, moltes d'aquestes manifestacions han estat testimonis d'intervencions policials, que han donat lloc a

ferits i detencions. És difícil reconèixer-ho, però les protestes representen sovint una de les poques vies de què disposen els ciutadans per a expressar les seves preocupacions. Quan un govern no s'alinea amb les opinions de la majoria, pot provocar tensions i reptes a diverses institucions dins del país. En conseqüència, és essencial que els líders estudiïn el seu suport de manera reflexiva, assegurant-se que tenen en compte les diverses perspectives dels seus electors.

Durant la recent sessió de l'Assemblea General es van fer nombroses crides a l'acció, advocant per l'ajuda humanitària, el diàleg diplomàtic i una solució de dos Estats que garantiria la sobirania tant de l'Estat de Palestina com d'Israel. No obstant això, a la llum de l'escalada del conflicte, que ara s'ha estès a almenys tres països addicionals, la situació s'ha tornat cada vegada més complexa. Com a resultat, és evident que una solució de dos Estats per si sola pot no ser suficient per a aconseguir una pau duradora a la regió.

Conclusió

A la llum dels esdeveniments recents, el lema de "no deixar ningú enrere", encara que benintencionat, sembla cada vegada més complicat de realitzar-se a l'Orient Mitjà. La regió continua lluitant per satisfer fins i tot les necessitats bàsiques, amb civils que s'enfronten a circumstàncies desesperades, inclosa la pèrdua de vides i els nens que es veuen privats de les seves

experiències d'infància.

És imperatiu que la comunitat internacional, incloses les Nacions Unides i diverses ONG, ofereixi un sòlid suport i orientació per a abordar aquestes qüestions urgents. A més, aquesta situació s'estén més enllà de l'Orient Mitjà; nacions com els Estats Units, la Xina i els Emirats Àrabs Units, encara que no estan directament

implicades, també poden patir a repercussions. Els esforços col·laboratius són essencials per a mitigar els riscos que podrien sorgir no sols per a la regió, sinó per a la comunitat global en conjunt.

Irma Alibabić

estudiant de Derecho de la Universidad de Liubliana

Referències:

- “Principle Two: Leave No One Behind.” UN Sustainable Development Group. Retrieved from <https://unsdg.un.org/2030-agenda/universal-values/leave-no-one-behind>
- “Middle East Peace Process.” UNSCO. Retrieved from <https://unsco.unmissions.org/middle-east-peace-process>
- United Nations. (2016). The Sustainable Development Goals Report. Retrieved from <https://www.un-ilibrary.org/content/books/9789210582599/read>
- “Syria.” Human Rights Watch. (2023). Retrieved from <https://www.hrw.org/world-report/2024/country-chapters/syria>
- “Yemen.” Human Rights Watch. (2023). Retrieved from <https://www.hrw.org/world-report/2024/country-chapters/yemen>
- “Iran.” Human Rights Watch. (2023). Retrieved from <https://www.hrw.org/world-report/2024/country-chapters/iran>
- “Refugee Statistics”. USA for UNHCR. Retrieved from <https://www.unrefugees.org/refugee-facts/statistics/>
- “Call to Action for Palestinian Children in the West Bank & Gaza. The Diplomatic Service of the European Union. (June 28, 2024). Retrieved from https://www.eeas.europa.eu/eeas/call-action-palestinian-children-west-bank-gaza_en
- Gaza crisis. Christian Aid. Retrieved from <https://www.christianaid.org.uk/get-involved/campaigns/emergencies/middle-east-crisis-action>
- Baerbock, A. September 26, 2024. New York. Retrieved from <https://gadebate.un.org/en/79/germany>
- Biden, J. R. September 24, 2024. New York. Retrieved from <https://gadebate.un.org/en/79/united-states-america>
- Macron, E. September 25, 2024. New York. Retrieved from <https://gadebate.un.org/en/79/france>
- Golob, R. September 27, 2024. New York. Retrieved from <https://gadebate.un.org/en/79/slovenia>
- https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fnews.un.org%2Fen%2Fstory%2F2019%2F09%2F1047352&psig=AOvVaw37-Iunsmh6EWxZhNOBap5B&ust=1727987072684000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBQQjRxqFwoTCNi_g9DD8IgDFQAAAAAdAAAAABAE
- <https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fshafaq.com%2Fen%2FWorld%2FWorld-Bank-70-of-Yemenis-are-at-risk-of-starvation&psig=AOvVawIAdMk5saxRiCoJl9P5lOcs&ust=1727987110040000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBQQjRxqFwoTCMibvOLD8IgDFQAAAAAdAAAAABAK>

Publicat per

**Associació per a les
Nacions Unides
a Espanya**
United Nations Association of Spain

Amb el suport de

**Generalitat
de Catalunya**

ANUE no fa necessàriament com a seves les opinions expressades pels seus col·laboradors